

Til Minde om min unge Ven Alfred Pedersen.

Overalt paa Europas Slagmarker segner i denne onde Tid talløse unge Mænd, til hvem deres Fædreland satte store Forhaabninger. Al denne Ulykke og Sorg er endnu ikke naaet til os. Men der gives andre Slagmarker end Krigens. Der gives indenfor det fredelige Samliv Opgaver, der er fuldt saa store, og som kan kræve lige saa lunge og ligesaa ærefulde Ofre.

Alfred Pedersen var en af dem, der frivillig viede sig til en stor Opgave og segnede under den. Han havde i en usædvanlig tidlig Alder sat sig høje Maal. Sine rige Evner satte han ikke først og fremmest ind paa et Levebrød eller en Embedseksamen. Han vilde virke for det Land og det Folk, han tilhørte, og han blev tidligt klar over de Retningslinier, han vilde følge. En lys og ungdommelig Idealitet var der over hans Anskuelser som over hans Skikkelse, den fine, altfor skrøbelige Skikkelse med de smukke Øjne.

Man kan maaske føle sig lidt uvis om, hvorvidt det er tjenligt for et Menneskes Udvikling, at han ser sin Bane saa bestemt afstukket fra den tidligste Ungdom. Man kan mene, at det let vil give en vis Ensidighed til Skade for den fulde Personligheds Udfoldelse. Men der er Undtagelser fra alle Regler, og her føltes det, som om det helt og holdent kom indefra, som om hans Interesser var saa helt og holdent naturgivne.

At hans Anlæg pegede i Retning af social-politisk Virksomhed, det er der i alt Fald ingen Tvivl om. Det var rent ud forbavsende, hvad hans Hukommelse kunde rumme af paalidelige Detailler om disse Spørgsmaal, hvorom al hans Interesse uafbrudt kredsede. Om alt dette giver hans Artikler i »Dansk Folkestyre« kun et svagt Begreb; man maatte kende ham personligt for ret at vurdere det.

I Centrum af hans Interesser stod utvivlsomt Jordspørgsmaalet med alle de Problemer, der knyttede sig dertil. Faa sad inde med flere Kundskaber paa dette Omraade, og han havde gjort grundige Studier derover baade herhjemme og i England. Til England rejste han med almindelige Skolekundskaber i Sproget, men efter ganske kort Tids Forløb drev han det til at holde georgeistiske Foredrag for Studenter i Oxford og til at diskutere med socialdemokratiske Opponenten.

Skønt han i politisk Henseende nærmest følte sig knyttet til Venstre, stod han meget frit til Partidannelserne. Enhver Læser af »D. F.« vil vide, hvilken Uafhængighed, han tilstræbte for sit Blad og for den Ungdomsbevægelse, han elskede saa højt. Ja, han saa utvivlsomt heri hele Ungdomsbevægelsens Berettigelse og Fremtid. Og det var, som om der i det sidste Aar kom noget varmere til Gennembrud i hans Natur end tidligere; han fandt stærke og smukke Ord for sin Fædrelandskærlighed. »Den nationale Samling« var ikke for ham noget tomt Ord. Det var mere end en ny Grundlov, fløkket sammen af nogle Parliførere; det var et Udtryk for den virkelige Fællesfølelse, han ønskede, vi maatte naa, og som fremfor alt skulde give sig til Kende ved Viljen til at værgе vort Lands Frihed og Selvstændighed og til at skaffe det menige Folk Ret til Andel i Fædrelandets Jord.

Naar vi lidt ældre undertiden, tiltrods for mange Skuffelser, kunde kaste et forhaabningsfuldt Blik ud i Fremtidens Land, var det fordi Øjet kunde dvæle ved en Forgrundsskikkelse som hans. Hvem af de unge skal nu fortsætte hans Værk? Hvem har Vilje, hvem har Evner til at følge ham? Hvem har hans rene, af Partipolitiken ubesmittede Karakter?

(»Dansk Folkestyre«.)

Severin Christensen.

Den georgeistiske Bevægelse herhjemme lider et Tab ved stud. polit. Alfred Pedersens Død. Henry Georges Relfærdstanker vakte i hans unge Sind en varm og ægte Begejstring, saa at han i Tale og Skrift forfægtede den Sag, som var hans oprigtige Overbevisning. Begavet, som han var, havde han med Flid sat sig ind i Georgeismen, og under Rejser i England, hvor han saa Bevægelsen brede sig og vinde Tilslutning hos Regeringen, styrkedes han i sin Tro paa Ideernes praktiske Gennemførlighed.

Selv rundet af Bondejord kæmpede han for Jordens Frigørelse fra Kapitalens Aag, for at den, der dyrkede den, ogsaa selv som dens Ejer kunde høste det fulde Udbytte af sit Arbejde.

Og man ventede sig meget af hans rige Evner og store Arbejdsdygtighed, men hans Livstræ fik desværre ej Stunder til at slaa Rod!

Brave, unge Vaabenfælle!

(»Hovedstaden«.)

Charles V. Nielsen.

Om Redaktør Alfred Pedersen

har Dagspressen bragt en lang Række Mindeartikler, der nøksom vidne om, hvor højt skattet han var og hvor dyb Sorgen over hans Bortgang føles.

Vi gengive heraf følgende:

Netop som Foraaret har kaldet alt i Naturen til nyt Liv kommer Budskabet om den unge stud. polit. Alfred Pedersens Død og vækker dyb Vemod blandt alle de mange — særlig Unge — Landet over, der kendte ham og skattede ham for hans lyse Tro paa Idealerne, og for det Mod og den Energi, hvormed han søgte at finde, hvad der er Sandhed og Ret og bane Vej for det. Saa meget havde han naaet, at man knap kan forstaa, at han ikke var ældre. Dobbelt vemodigt er derfor det Spørgsmaal, der uvilkaarlig kommer i ens Sind: Hvorfor skulde netop han, der var saa ung og evnerig, falde nu?

Venstres Ungdom vil mindes ham som den, der af al sin Evne søgte at holde Bevægelsen fri for de partipolitiske Skær. Saa sikker var hans Tro paa Sandhedens og Retsfølelsens Magt over Menneskesind, at den uheldede fordomsfrie Oplysning derom for ham var det sikreste Middel til disses Fremme. Det ideale i Bevægelsen vogtede han paa.

Dog mere end i Venstres Ungdom vil hans Død vække Vemod i georgeistiske Kredse. Han var uden Sammenligning den unge Georgeist, der kunde ventes og blev ventet mest af. Allerede nu var han fremme i første Række, som en af Henry George-Sagens evnerigste og flittigste Skribenter og Talere. Stærk interesseret fulgte han Udlandets — særlig Englands og Lloyd Georges Jordpolitik — og intet var ham kærere end at arbejde for den Sag, som han følte sig overbevist om skulde skabe et Folk, der aldrig behøvede at slaa af paa Idealerne af Frygt for at komme til at lide Nød. Det var for ham, hvad han en Gang sagde, det burde være for et Folk — en Eressag — at ingen i dets Midte led Nød, at ingen Uret taalles indenfor dets Grænser.

Lad da os, der staar tilbage, ære hans Minde ved efter Evne og med samme Mod, som han ejede, at tage et Arbejde op for de Idealer, der var hans.

Grønnegaard, 13. Maj 1915.

Peder C. Pedersen.

(«Ringsted Folketidende».)

Andre Mindeartikler ere skrevne af: Cand. jur. *J. Gyde Pedersen*, Formand for Venstres Ungdom, *N. Elgaard*, Venstres Ungdoms Fællesudvalgs Formand, og Redaktionen i Dagbladet «Hovedstaden», til hvis Medarbejdere den Afdøde hørte; Stud. jur. *Vagn Bro* i «Tiden», *V. Millthers*, Formand for Københavns Højskoleforening, og Redaktionen i «Dansk Folkestyre», hvis Redaktør den Afdøde var. Fremdeles: Redaktionerne af *Næstved Tidende*, *Ostsjællands Folkeblad*, *Sydsjællands Venstreblad*, *Holbæk Amts Dagblad* og sikkert flere andre Provindsblade.

En smuk Sorgenhøjtidelighed. Inden Alfred Pedersens Kiste i Torsdags førtes bort fra København til Sydsjælland, hvor Begravelsen fandt Sted paa Toksværd Kirkegaard Onsdag den 19. ds., fandt der i Frederiksberg Hospitals Lighus en gripende Højtidelighed Sted. Foruden den Afdødes Slægt var der kommen ca. 100 af hans Venner til Stede. Der blev talt af Redaktør, Provst *Nordentoft*, stud. polit. *Rudfeldt* og Godsforvalter *Berthelsen*, Høng. De to sidstnævnte tolkede henholdsvis Venstres Ungdoms og Georgeisternes Tak til den Afdøde for det store, uegennyttige Arbejde, han havde udrettet. Alle Talere var stærkt bevægede og fremhævede med dyb Vemod det store Tab, de forskellige Institutioner lider ved denne sjældent dygtige, evnerige og ædle unge Mands tidlige Bortgang. Intel Øje var tørt, da den lille Højtidelighed sluttede med Bon og Salmesang.

(«Dansk Folkestyre».)

Alfred Pedersens Jordefærd. Fra Toksværd Kirke jordfæstedes den 19. Maj Redaktør Alfred Pedersen under meget stor Deltagelse. Der var til Baaren sendt et Væld af Kranse, af hvilke de fleste var signerede. Der var Blomsterdekorationer fra Venstres Ungdomsforeninger, fra Georgeistforeningen og fra de mange personlige Venner, den Afdøde havde erhvervet sig paa sin korte Løbebane.

Holbæk Amts Dagblad.)

— n. »